

B. Udvalgets spørgsmål til miljøministeren og dennes svar.

Spørgsmål:

„Udvalget udbeder sig eksempler på, at miljøministeren kan udøve beføjelser tillagt andre myndigheder“.

Miljøministerens svar:

Baggrunden for lovforslagets § 10 er den centrale stilling folketinget ifølge lovforslaget tillægges ved valget af en plads.

Inden folketinget ved en folketingsbeslutning kan tage stilling til en konkret plads, er det nødvendigt, at der foretages en vurdering af en placerings planlægningsmæssige, miljømæssige og naturfredningsmæssige konsekvenser, idet disse må indgå med betydelig vægt ved valget af en plads. Lovforslagets § 10, stk. 2, indeholder en generel hjemmel for miljøministeren til uafhængig af gældende regler om sagsforberedelse at tilvejebringe materiale til brug for folketingsbeslutningen.

I konsekvens af at folketinget ved sin tilslutning til placeringen af et atomkraftværk i realiteten har truffet afgørelse i medfør af den i forslaget § 10, stk. 2, nævnte lovgivning, foreslås det i § 10, stk. 1, at det er miljøministeren, der efterfølgende meddeler de tilladelser m. v., der er nødvendige for at virkeliggøre folketingsbeslutningen.

De tilfælde, hvor miljøministeren i medfør af § 10, stk. 1, træffer afgørelse i tilfælde, hvor beslutningskompetencen i den berørte lovgivning er decentraliseret, er således eksempler på, at miljøministeren udøver beføjelser tillagt andre myndigheder. I bilag 4 til lovforslaget gives der i den udførlige redegørelse over de af § 10 omfattede love, de relevante eksempler herpå.

Herudover tillægges der i forslaget § 10, stk. 2, miljøministeren hjemmel til i forbindelse med sagsforberedelsen til folketingsbeslutningen at fravige bestemmelser af proceduremæssig karakter i de nævnte love. I bestemmelsen angives eksempler på dens rækkevidde, idet miljøministeren eksempelvis kan udøve beføjelser tillagt andre myndigheder, pålægge en anden myndighed at medvirke til sagsforberedelsen samt af-

kræve en ansøger de nødvendige oplysninger. Som eksempel på at miljøministeren i denne forbindelse kan udøve beføjelser tillagt andre myndigheder kan nævnes, at miljøministeren kan pålægge en kommunalbestyrelse at udarbejde en byplanvedtægt for det område, hvorpå et atomkraftværk påtænkes opført. Såfremt en kommunalbestyrelse undlader dette, vil miljøministeren selv kunne lade en byplanvedtægt udarbejde og herunder udøve en kommunalbestyrelses beføjelser ifølge byplanloven til at foretage opmålingen på en privat ejendom og foretage offentlig bekendtgørelse af en byplanvedtægt. Miljøministeren vil på lignende måde inden for andre lovgivningsområder kunne tiltage sig en lokal myndigheds beføjelse til at søge en sag oplyst. Der henvises også her til redegørelsen i bilag 4 i lovforslaget, hvor der gives eksempler på, hvilke fravigelser bestemmelserne i forslaget § 10, stk. 2, må antages at medføre i de enkelte love.

Som det er anført i motiverne har forslaget § 10 en karakter, der ikke adskiller den væsentligt fra de såkaldte „call-in“ bestemmelser, der i forvejen findes i visse af de i § 10, stk. 2, nævnte love og som giver miljøministeren hjemmel til at overtage afgørelsen i en konkret sag, jfr. således miljøbeskyttelseslovens § 47, hvorefter miljøministeren kan overtage afgørelsen i bl. a. en godkendelsessag i henhold til lovens kap. 5, by- og landzonelovens § 9, stk. 2. vedrørende administrationen af landzonebestemmelserne og lands- og regionplanlovens § 19 vedrørende tilladelser og dispensationer i henhold til bygge- og byplanlovgivningen.

Uanset eksistensen af disse bestemmelser har man fundet det nødvendigt at medtage den generelle hjemmel i forslaget § 10.

Baggrunden herfor er, at beslutningskompetencen i medfør af visse af de i § 10, stk. 2, nævnte love er henlagt til lokale myndigheder uden at lovene indeholder hjemmel for miljøministeren til at overtage afgørelsen af en konkret sag. I naturfredningsloven er kompetencen til at gennemføre frednings-sager, ophæve allerede trufne fredninger